

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1998

Utgiven i Helsingfors den 21 december 1998

Nr 1002

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1002	Utrikesministeriets meddelande om utrikesministeriets beslut om ändring av bilagorna till de allmänna riktlinjerna för export och transitering av försvarsmateriel	2717

Nr 1002

Utrikesministeriets meddelande

om utrikesministeriets beslut om ändring av bilagorna till de allmänna riktlinjerna för export och transitering av försvarsmateriel

Givet i Helsingfors den 14 december 1998

Utrikesministeriet meddelar att genom utrikesministeriets beslut den 28 oktober 1998, utrikesministeriets föreskriftssamling nr 10, har bilagorna till de allmänna riktlinjerna för export och transitering av försvarsmateriel

(474/1995) ändrats i enlighet med den i internationella utvecklingen. De nya bilagorna till riktlinjerna publiceras som bilaga till detta meddelande.

Helsingfors den 14 december 1998

Utrikesminister *Tarja Halonen*

Enhetschef Kari Kahiluoto

Utrikesministeriets beslut

om bilagorna till de allmänna riktlinjerna för export och transitering av försvarsmateriel

Utfärdat i Helsingfors den 28 oktober 1998

Utrikesministeriet har med stöd av 1 § punkt 1.6 i statsrådets beslut av den 24 mars 1995 om allmänna riktlinjer för export och transitering av försvarsmateriel (474/1995) beslutat:

Bilaga 2.1.1 till riktlinjerna

I tillståndsbeslutet beaktas följande internationella avtal som gäller export av försvarsmateriel:

1. Konventionen om förbud mot utveckling, framställning och lagring av bakteriologiska (biologiska) vapen och toxinvapen samt om deras förstörande (FördrS 14—15/1975)

2. Konventionen om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring (FördrS 19/1997)

3. Protokollet om förbud mot eller restriktioner i användningen av minor, försåt och andra anordningar reviderat den 3 maj 1996 (Protokoll II reviderat den 3 maj 1996)

4. Tilläggsprotokoll (IV) om synförstörande laser till konventionen om förbud mot eller inskränkningar i användningen av vissa konventionella vapen som kan anses vara ytterst skadebringande eller ha urskillningslösa verkningar (FördrS 52/1998)

Bilaga 2.1.2 till riktlinjerna

Ekonomiska sanktioner och förbud mot vapenexport som FN:s säkerhetsråd utfärdat genom bindande beslut gäller följande länder:

Angola (UNITA) 1993-	Förbud mot vapenexport och partiella ekonomiska sanktioner (848/1993, 1127/1997, 622/1998)
Irak 1990-	Ekonomiska sanktioner (680/1990, 903/1990, 522/1991, 337/1992, 131/1995, 1356/1996)
Federala Republiken Jugoslavien	Förbud mot vapenexport 31.3.1998 (1160 (1998))
Liberia 1992-	Förbud mot vapenexport (1193/1992)
Libyen 1992-	Förbud mot vapenexport och partiella ekonomiska sanktioner (336/1992, 1041/1993)
Rwanda 1994-	Förbud mot vapenexport (420/1994, 1093/1995, 679/1996)
Sierra Leone 1997-	Förbud mot vapenexport och partiella ekonomiska sanktioner (5/1998, 371/1998, 545/1998)
Somalia 1992-	Förbud mot vapenexport (89/1992)

Säkerhetsrådet har utfärdat en rekommendation 1994 om att upphöra med vapenexport till Yemen (924 (1994)) och en rekommendation 1993 om att avhålla sig från sådan vapenexport som kunde påverka konflikten i Nagorno Karabach (853(1993)).

Bilaga 2.1.3 till riktlinjerna

Europeiska unionen har dessutom utfärdat förbud mot vapenexport* till följande länder:

Afganistan 1996-	(96/746/GUSP, EGT nr L 342, 31.12.1996, s.1)
Republiken Bosnien-Hercegovina 1996-	(96/184/GUSP, EGT nr L 58, 7.3.1996, s.1)
Burma (Myanmar) 1991-	(96/635/GUSP, EGT nr L 278, 8.11.1996, s.1)
Federala Republiken Jugoslavien 1996-	(96/184/GUSP, EGT nr L 58, 7.3.1996**, s.1, 98/240/GUSP, EGT nr L 95, 27.3.1998, s.1, 98/498/GUSP, EGT nr L 225, 12.8.1998, s.1)
Folkrepubliken Kina 1989-	Gemensam förklaring, Madrid, 27.6.1989
Republiken Kroatien 1996-	(96/184/GUSP, EGT nr L 58, 7.3.1996, s.1)
Nigeria 1995-	(95/515/GUSP, EGT nr L 298, 11.12.1995, s.1)
Sudan 1994-	(94/165/GUSP, EGT nr L 75, 17.3.1994, s.1)
Demokratiska Republiken Kongo 1993- (fd. Zaire)	Gemensam förklaring 33/93, 7.4.1993, Köpenhamn

* Produktomfattningen i EU:s förbud mot vapenexport kan variera från land till land.

** Den gemensamma ståndpunkten innehåller en hänvisning till Makedonien (FYROM) med konstaterandet att ansökningarna om tillstånd behandlas från fall till fall.

Bilaga 2.2.1 till riktlinjerna

EUROPEISKA UNIONENS UPPFÖRANDEKOD FÖR VAPENEXPORT

Antagen av Europeiska unionens råd 8.6.1998

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

SOM UTGÅR från de gemensamma kriterier som beslutades av Europeiska rådet i Luxemburg

1991 och i Lissabon 1992,

SOM ERKÄNNER att vapenexporterande stater har ett särskilt ansvar,

SOM ÄR FAST BESLUTNA att fastställa stränga gemensamma normer, som skall uppfattas som miniminormer, i fråga om hantering av och återhållsamhet beträffande överföringar av konventionella vapen av alla medlemsstaterna samt att förstärka utbytet av relevant information för att uppnå ökad insyn.

SOM ÄR FAST BESLUTNA att hindra export av materiel som kan användas för internt förtryck eller internationell aggression eller bidra till regional instabilitet,

SOM ÖNSKAR förstärka sitt samarbete och främja sin samsyn inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (GUSP) när det gäller export av konventionella vapen,

SOM NOTERAR att kompletterande åtgärder mot olagliga överföringar har vidtagits med hjälp av EU-programmet för att förebygga och bekämpa olaglig handel med konventionella vapen,

SOM BEKRÄFTAR att medlemsstaterna önskar upprätthålla en försvarsindustri som en del av såväl sin industriella bas som sina försvarsinsatser, och

SOM ERKÄNNER att stater, i enlighet med den rätt till självförsvar som erkänns i FN:s stadga, har rätt att överföra medel för självförsvar,

HAR UPPRÄTTAT följande uppförandekod och tillämpningsbestämmelser:

KRITERIUM ETT

Respekt för medlemsstaternas internationella åtaganden, särskilt de sanktioner som påbjuds av FN:s säkerhetsråd och de som påbjuds av gemenskapen, avtal om icke-

spridning och andra ämnen samt andra internationella förpliktelser

En ansökan om exportlicens bör avslås om bifall skulle stå i strid med bl.a.

a) medlemsstaternas internationella förpliktelser och deras åtaganden att upprätthålla FN:s, OSSE:s och EU:s vapenembargon,

b) medlemsstaternas internationella förpliktelser enligt fördraget om ickespridning av kärnvapen, konventionen om biologiska vapen och toxinvapen samt konventionen om kemiska vapen,

c) medlemsstaternas åtaganden inom ramen för Australien-gruppen, missilteknologiarrangemanget (Missile Technology Control Regime), gruppen av länder som levererar kärnmaterial (Nuclear Suppliers Group) och Wassenaar-arrangemanget,

d) medlemsstaternas åtagande att inte exportera någon som helst typ av truppmina (antipersonell mina).

KRITERIUM TVÅ

Respekten för de mänskliga rättigheterna i det slutliga bestämmelselandet

Efter att ha bedömt mottagarlandets inställning till de relevanta principer i internationella instrument rörande de mänskliga rättigheterna kommer medlemsstaterna

a) inte att utfärda exportlicens om det föreligger uppenbar risk att den tilltänkta exporten kan komma att användas för internt förtryck,

b) från fall till fall och under beaktande av materialens art att iaktta särskild försiktighet vid utfärdande av licenser till länder där allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna har konstaterats av behöriga FN-organ, Europarådet eller EU,

Materiel som kan användas för internt förtryck anses i detta sammanhang inbegripa bl.a. materiel, i fråga om vilket den tilltänkta slutanvändaren bevisligen har använt sådan eller liknande materiel för internt förtryck, eller när det finns skäl att tro att materielen kommer att användas till andra ändamål eller av annan slutanvändare än vad som uppgivits, och användas till internt förtryck. I linje med punkt 1 i tillämpningsbestämmel-

serna för denna kod kommer materialens art att beaktas noggrant, särskilt om den är avsedd för interna säkerhetsändamål. Internt förtryck anses inbegripa bl.a. tortyr och annan grym, omänsklig och förnedrande behandling eller bestraffning, summariska eller godtyckliga avrättningar, försvinnanden, godtyckliga gripanden och andra allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheter och de grundläggande friheter som anges i relevanta internationella instrument rörande de mänskliga rättigheterna, inklusive Allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och Internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter.

KRITERIUM TRE

Den interna situationen i det slutliga bestämmelslandet som en följd av existerande spänningar och väpnade konflikter

Medlemsstaterna kommer inte att tillåta export som skulle provocera eller förlänga väpnade konflikter eller förvärra existerande spänningar i det slutliga bestämmelslandet.

KRITERIUM FYRA

Bevarande av regional fred, säkerhet och stabilitet

Medlemsstaterna kommer inte att utfärda exportlicens om det finns en uppenbar risk för att den avsedda mottagaren skulle använda den tilltänkta exporten på ett aggressivt sätt mot ett annat land eller hävda ett territoriellt krav med våld.

När medlemsstaterna överväger dessa risker kommer de bl.a. att beakta

a) om någon väpnad konflikt pågår eller sannolikt kommer att uppstå mellan mottagarlandet och ett annat land,

b) om det föreligger något territoriellt krav på ett angränsande land som mottagarlandet tidigare försökt eller hotat att genomdriva med våld,

c) om materielen sannolikt kommer att användas för annat än mottagarens legitima nationella säkerhets- och försvarsändamål,

d) behovet av att inte negativt påverka den regionala stabiliteten på något märkbart sätt.

KRITERIUM FEM

Den nationella säkerheten för medlemsstaterna eller de territorier i fråga om vilka en medlemsstat är ansvarig för de yttre förbin-

delserna, samt för vänligt sinnade och allierade länder

Medlemsstaterna kommer att beakta

a) den tilltänkta exportens möjliga inverkan på egna, andra medlemsstaters eller vänners och allierades försvars- och säkerhetsintressen, samtidigt som de erkänner att denna faktor inte får påverka deras beaktande av kriterierna om respekt för de mänskliga rättigheterna och om regional fred, säkerhet och stabilitet,

b) risken för att de berörda varorna används mot deras egna styrkor eller mot styrkor från vännar eller allierade eller från andra medlemsstater,

c) risken för "reverse engineering" eller icke avsedd tekniköverföring.

KRITERIUM SEX

Köparlandets uppträdande i förhållande till det internationella samfundet, i synnerhet i fråga

om dess attityd till terrorism, arten av dess allianser och dess respekt för internationell rätt

Medlemsstaterna kommer bl.a. att beakta köparlandets tidigare uppträdande i fråga om

a) dess stöd till eller uppmuntran av terrorism och internationell organiserad brottslighet,

b) dess uppfyllande av sina internationella åtaganden, i synnerhet i fråga om ickeanvändning av våld, även enligt internationell humanitär rätt som är tillämplig på internationella och icke internationella konflikter,

c) dess engagemang för ickespridning och andra former av vapenkontroll och nedrustning, särskilt undertecknande, ratificering och genomförande av relevanta konventioner om vapenkontroll och nedrustning enligt punkt b i kriterium ett.

KRITERIUM SJU

Förekomsten av en risk för att materielen skall användas till annat ändamål inom köparlandet eller återexporteras på oönskad villkor

Vid bedömning av den tilltänkta exportens inverkan på det importerande landet och risken för att de exporterade varorna kan avledas till en oönskad slutanvändare, kommer följande att beaktas:

a) Mottagarlandets legitima inhemska försvars- och säkerhetsintressen, inbegripet

eventuell medverkan i FN:s eller andra fredsbevarande insatser.

b) Mottagarlandets tekniska förmåga att använda materielen.

c) Mottagarlandets förmåga att utöva effektiv exportkontroll.

d) Risken att vapnen kommer att återexporteras eller avledas till terroristorganisationer (antiterroristutrustning bör särskilt uppmärksammas i detta sammanhang).

KRITERIUM ÅTTA

Vapenexportens förenlighet med mottagarlandets tekniska och ekonomiska förmåga,

med beaktande av det önskvärda i att stater får sitt legitima behov beträffande säkerhet och försvar täckt med minsta möjliga användning av mänskliga och ekonomiska resurser till krigsmateriel.

Medlemsstaterna kommer, mot bakgrund av informationen från relevanta källor såsom FN:s utvecklingsprogram, Världsbanken, Internationella valutafonden samt OECD-rapporter, att beakta huruvida den tilltänkta exporten allvarligt skulle hindra den hållbara utvecklingen i mottagarlandet. De kommer i detta sammanhang att beakta mottagarlandets relativa nivå på militära och sociala utgifter och även ta hänsyn till eventuellt bistånd från EU eller bilateralt bistånd.

TILLÄMPNINGSBESTÄMMELSER

1. Varje medlemsstat kommer från fall till fall att pröva de ansökningar om exportlicens för krigsmateriel som ställs till den, mot bakgrund av bestämmelserna i uppförandekoden.

2. Denna kod kommer inte att inkräkta på medlemsstaternas rätt att tillämpa en mer restriktiv nationell politik.

3. Genom diplomatiska kanaler kommer medlemsstaterna att översända utförlig information om de licensansökningar som har avslagits i enlighet med uppförandekoden i fråga om krigsmateriel, tillsammans med en förklaring av varför ansökan har avslagits. Den information som skall överlämnas anges i form av ett utkast till formulär som återfinns i bilagan. Innan någon medlemsstat beviljar en licens som en annan medlemsstat eller andra medlemsstater har vägrat bevilja för en i huvudsak identisk transaktion under de senaste tre åren kommer den först att samråda med den eller de medlemsstater som avlog licensansökningarna. Om medlemsstaten efter dessa samråd ändå beslutar att bevilja licens kommer den att underrätta den eller de medlemsstater som avlog ansökan (ansökningarna) och därvid utförligt förklara sina egna skäl.

Beslutet att tillåta eller vägra överföring av någon krigsmateriel skall varje medlemsstat själv fatta. En ansökan om licens skall anses ha avslagits när medlemsstaten har vägrat att tillåta den faktiska försäljningen eller den fysiska exporten av den berörda krigsmaterielen, om försäljning i annat fall skulle ha ägt rum, eller när den har vägrat att tillåta det relevanta avtalets ingående. För detta ändamål kan ett anmälningspliktigt avslag, i enlighet med nationella förfaranden, innefatta avslag på en ansökan om tillstånd att inleda förhandlingar eller ett nekande svar på en formell inledande förfrågan om en särskild beställning.

4. Medlemsstaterna kommer att behandla sådana avslag och samråd konfidentiellt och de kommer inte att använda dem för att uppnå kommersiella fördelar.

5. Medlemsstaterna kommer att verka för ett skyndsamt antagande av en gemensam förteckning över krigsmateriel som omfattas av uppförandekoden, grundad på liknande nationella och internationella förteckningar. Innan detta är gjort kommer uppförande-

koden att fungera på grundval av nationella kontrollförteckningar, vid behov tillsammans med beståndsdelar från relevanta internationella förteckningar.

6. Kriterierna i uppförandekoden samt det samrådsförfarande som föreskrivs i punkt 3 i tillämpningsbestämmelserna kommer också att gälla varor med dubbla användningsområden enligt specifikationen i bilaga 1 till rådets beslut 94/942/GUSP¹ när det finns anledning att anta att slutanvändaren av varorna kommer att vara de väpnade styrkorna eller den interna säkerhetstjänsten eller liknande enheter i mottagarlandet.

7. I syfte att göra uppförandekoden så effektiv som möjligt kommer medlemsstaterna att arbeta inom ramen för GUSP för att förstärka samarbetet och främja sin samsyn i fråga om export av konventionella vapen.

8. Varje medlemsstat kommer att sända de övriga medlemsstaterna en årlig rapport om sin export av försvarsmateriel och sitt genomförande av uppförandekoden. Dessa rapporter kommer att diskuteras vid ett årligt möte som skall hållas inom ramen för GUSP. Vid mötet kommer en översyn också att ske av uppförandekodens verkan och vilka förbättringar som behöver göras, och en konsoliderad rapport grundad på bidrag från medlemsstaterna kommer att föreläggas rådet för godkännande.

9. När det är lämpligt kommer medlemsstaterna inom GUSP:s ram att gemensamt bedöma situationen för de möjliga eller faktiska mottagarna av vapenexporten från medlemsstaterna mot bakgrund av principerna och kriterierna i uppförandekoden.

10. Det erkänns vidare att medlemsstaterna, om det är lämpligt, också får beakta den tilltänkta exportens inverkan på sina ekonomiska, sociala, kommersiella och industriella intressen, men att dessa faktorer inte kommer att påverka tillämpningen av ovan nämnda kriterier.

11. Medlemsstaterna kommer att göra sitt yttersta för att uppmuntra andra vapenexporterande länder att ansluta sig till uppförandekodens principer.

12. Uppförandekoden och tillämpningsbestämmelserna ersätter alla tidigare gjorda bearbetningar av de gemensamma kriterierna från 1991 och 1992.

¹ EGT L 367, 31.12.1994, s. 8. Beslutet senast ändrat genom beslut 98/232/GUSP (EGT L 92, 25.3.1998, s. 1).

Information som skall överlämnas

..... (medlemsstatens namn) har äran att informera sina partner om att den i enlighet med EU:s uppförandekod har avslagit följande ansökan om licens:

Mottagarland: .....

Kort beskrivning av materielen, inbegripet kvantitet och, när det är lämpligt, tekniska specifikationer: .....

Avsedd mottagare: .....

Avsedd slutanvändare (om annan än mottagaren): .....

Skäl till att ansökan avslogs: .....

Datum för avslag av ansökan: .....

Bilaga 2.2.2 till riktlinjerna

OSSE:S PRINCIPER OM ÖVERFÖRING AV KONVENTIONELLA VAPEN

Antagna av KSSE:s forum för säkerhetssamarbete i Wien 25.11.1993

1. De deltagande staterna bekräftade ånyo att de på säkerhetsområdet skall arbeta i enlighet med Förenta Nationernas stadga samt Slutakten från Helsingfors, Parisstadgan och andra relevanta KSSE-dokument.

2. De deltagande staterna erinrar om samförståndet i Prag 30.1.1992 om att en effektiv nationell kontroll av vapen och materieltransfereringar håller på att få en allt större vikt och om beslutet att i arbetsprogrammet för vapenkontrollen efter uppföljningsmötet i Helsingfors prioritera frågan om ansvar vid vapentransferering. De erinrar även om sin förklaring i Helsingfordokumentet av den 10 juli 1992 om intensifierat samarbete på lämpliga områden för effektiv vapenkontroll, inbegripet konventionella vapen.

I

3. De deltagande staterna bekräftar ånyo:

a) sitt åtagande enligt Förenta Nationernas stadga att främja upprättandet av internationell fred och säkerhet med minsta möjliga överföring av mänskliga och ekonomiska resurser till rustningsändamål samt sin uppfattning att en minskning av världens militärutgifter kunde ha en betydande positiv effekt på den sociala och ekonomiska utvecklingen hos alla folk,

b) behovet att säkerställa att vapentransfereringar inte används på ett sätt som strider mot ändamålen och grundsatserna i Förenta Nationernas stadga,

c) sina utfästelser att följa principerna om insyn och återhållsamhet i överföringen av konventionella vapen och teknologi som hör samman därmed, och sin beredskap att främja dessa principer i dialogen i KSSE:s forum för säkerhetssamarbete,

d) sin starka övertygelse att orimliga och destabiliserande vapenanhopningar innebär ett hot mot nationell, regional och internationell fred och säkerhet,

e) behovet av effektiva nationella mekanis-

mer för att kontrollera överföringen av konventionella vapen och teknologi som hör samman därmed och av att överföringar skall ske inom ramen för dessa mekanismer,

f) sitt stöd för och sitt åtagande att tillhandahålla data och information enligt Förenta Nationernas resolution om upprättande av ett register för konventionella vapen för att säkerställa att resolutionen genomförs effektivt.

II

4. I syfte att främja målet som avser en ny samverkande och gemensam syn på säkerheten kommer varje deltagande stat att främja och, genom en effektiv nationell kontrollmekanism, på lämpligt sätt visa återhållsamhet vid överföring av konventionella vapen och teknologi som hör samman därmed. I detta syfte

a) kommer varje deltagande stat, vid bedömningen av föreslagna transfereringar, att beakta

i) respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna i det mottagande landet,

ii) den inre och den regionala situationen i det mottagande landet och dess närområde, i ljuset av befintliga spänningar och väpnade konflikter,

iii) efterlevnaden i det mottagande landet av internationella åtaganden, särskilt i fråga om avhållsamhet med bruk av våld, på icke-spridningsområdet eller på andra områden för vapenkontroll och nedrustning,

iv) typ och pris på de vapnen som skall överföras, i relation till förhållandena i det mottagande landet, inbegripet landets legitima säkerhets- och försvarsbehov och målet att minimera de mänskliga och ekonomiska resurser som överförs till rustningsändamål,

v) behoven i det mottagande landet för att det skall kunna utöva sin rätt till individuellt eller

kollektivt självförsvar enligt artikel 51 i Förenta Nationernas stadga,

vi) huruvida transfereringarna kunde bidra till att det mottagande landet svarar på de

militära och säkerhetsmässiga hoten på ett lämpligt och rimligt sätt,

vii) de legitima nationella säkerhetsbehoven i det mottagande landet,

viii) behoven i det mottagande landet för att det skall kunna delta i fredsbevarande eller andra åtgärder i enlighet med beslut av Förenta Nationerna eller Konferensen om säkerhet och samarbete i Europa.

b) Varje deltagande stat kommer att undvika transfereringar som sannolikt kommer att

i) användas för att kränka eller undertrycka de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,

ii) hota den nationella säkerheten i andra stater och i de territorier för vars yttre förbindelser en annan stat har internationellt erkänt ansvar,

iii) strida mot staternas internationella åtaganden, särskilt i förhållande till sanktioner som antagits av Förenta Nationernas säkerhetsråd eller beslut av KSSE-rådet eller icke-spridningsöverenskommelser eller andra avtal om rustningskontroll och nedrustning,

iv) förlänga eller förvärra en befintlig vapnad konflikt, med hänsyn till det legitima behovet av självförsvar,

v) äventyra freden, införa destabiliserande militär kapacitet i en region eller bidra till regional instabilitet på annat sätt,

vi) spridas inom det mottagande landet eller återexporteras därifrån för ändamål som strider mot målen i detta dokument,

vii) användas för förtryck,

viii) stödja eller uppmuntra terrorism,

ix) användas på annat sätt än för det mottagande landets legitima försvars- och säkerhetsbehov.

III

5. Vidare kommer varje deltagande stat att

a) på lämpligt sätt återge principerna i avsnitt II i de nationella dokumenten som gäller överföring av konventionella vapen och teknologi som hör samman därmed,

b) överväga ömsesidigt bistånd vid upprättandet av effektiva nationella mekanismer för kontroll av överföring av konventionella vapen och teknologi som hör samman därmed,

c) utbyta information inom ramen säkerhetssamarbetet i forumet för säkerhetssamarbete, om nationell lagstiftning och praxis på området för överföring av konventionella vapen och teknologi som hör samman därmed och om mekanismer för övervakning av dessa överföringar.

UTTALANDE AV ORDFÖRANDEN BIFOGAT TILL DESSA PRINCIPER

Enligt ordförandens uppfattning infördes frasen "... och i de territorier för vars yttre förbindelser en annan stat har internationellt erkänt ansvar" i principerna om överföring av konventionella vapen, punkt 4 b ii, på särskild anmodan av medlemmarna av Europeiska unionen för att texten skulle överensstämma med ordalydelsen i deras gemen-

samma vapenexportkriterier, vilka Europeiska rådet kommit överens om i Luxemburg i juni 1991 och i Lissabon i juni 1992.

Meningen är att frasen skall täcka de territorier där vissa medlemmar i Europeiska unionen bär ansvar för de yttre förbindelserna.

Bilaga 2.2.3 till riktlinjerna

Motsvarande principer som överenskom-
mits multilateralt på andra mellanstatliga
förhandlingsforum:
Riktlinjerna för internationell transitering

av vapen (FN:s nedrustningskommitté (DC)
3.5.1996) baserade på Förenta Nationernas
generalförsamlings resolution 46/36 H;
6.12.1991

Bilaga 2.2.4 till riktlinjerna

Riktlinjer antagna av sådana multilaterala ordningar för exportkontroll som Finland är part av och som gäller export av försvarsmateriel:

Ordningen för exportkontroll av konven-

tionella vapen och produkter med dubbel användning (Wassenaar Arrangement). Verksamhetsprinciperna för det första skedet har antagits vid WA-sessionen 11—12.7.1996 (WA July 96 Chair 1).

Bilaga 3.3.1 till riktlinjerna

Förteckning över länder till vilka försvarsmateriel får exporteras utan landsspecifik utrikes- och säkerhetspolitisk bedömning:

— medlemsstaterna i Europeiska unionen (EU) och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) samt Schweiz,

— de utomeuropeiska OECD-länderna Australien, Japan, Kanada, Nya Zeeland, Förenta Staterna,

— Ungern, Polen, Tjeckien och Slovakien i östra Centraleuropa.

Förteckningen baserar sig på staternas medlemskap i multilaterala arrangemang för exportkontroll, vilket förutsätter relevanta nationella exportkontrollsystem.

I fråga om dessa länder behövs sålunda ingen förhandsförfrågan.

Prövningen av en enskild tillståndsansökan i fråga om de uppgifter som framgår av ansökan gäller självfallet även de nämnda länderna.

—————

Detta beslut träder i kraft genast.

Med detta beslut upphävs utrikesministeriets beslut av den 31 mars 1995 om bilagorna till allmänna riktlinjer för export och transitering av försvarsmateriel.

Helsingfors den 28 oktober 1998

Utrikesminister *Tarja Halonen*

Enhetschef Kari Kahiluoto

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 1002, 2 ark

HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINGFORS 1998